

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

give tilslutning til og anbefale til vedtagelse. Nu kan vi alle se, hvor ulykkeligt det var, at forliget ikke blev opnået, før strejkerne kom til udbrud. Og dér har begge parter et stort ansvar. I al den diskussion, der nu er hvirvlet op, siden forligsmanden fik parterne samlet om et mæglingsforslag, må vi dog stadig have i tankerne, hvor vigtigt det er for alle parter og for hele samfundet, at mæglingsforslaget bliver vedtaget. Det er det primære i sagen; og ingen, der har føling med forholdene, vil underkende betydningen af, at de arbejdsoverenskomster, som skal gælde to år frem i tiden, er afsluttet af parterne selv og på deres ansvar.

De ting, der står på spil i denne situation, er så vigtige, at der er god grund til at påkalde en samlet optræden fra alle folketingets partier. Den, der i denne for landet så alvorlige situation vil søge at tjene små partipolitiske interesser, handler ilde overfor landet. Der er i høj grad grund til at appellere til besindigheden og ansvarsfølelsen i alle befolkningskredse i disse dage. En fælles og samlet optræden af folketinget ville være af umådelig værdi for bestræbelserne for igen at bringe fornuften til sejr her i landet.

Desværre blev forligsmandens indtrængende henstilling om at aflyse de igangværende strejker, medens afstemningen om mæglingsforslaget blev foretaget, ikke fulgt af alle de forbund, der havde igangsat strejke. Det ville ellers kun have været rimeligt og selvfølgelig, når de to parter ansvarlige tillidsmænd anbefalede et mæglingsforslag, da samtidig at ophæve de strejker, som var sat i gang under helt andre forudsætninger. Strejkerne var jo iværksat overfor arbejdsgiverforeningens medlemmer, fordi der ikke kunne opnås enighed om arbejdsforhold og lønvilkår, men da der nu ved mæglingsforslaget var opnået et resultat, som begge parter ansvarlige ledere havde tiltrådt, var der ikke længere nogen baggrund for at opretholde strejkerne. Dette har da også en stor del af fagforbundene erkendt ved at aflyse strejker, der var i gang, og det standpunkt vil alle synes er både logisk og fornuftigt.

Nogle fagforbund har imidlertid ikke villet følge forligsmandens henstilling om at afblæse strejkerne til trods for, at disse forbunds ledelse har godkendt og anbefalet et

mæglingsforslag, hvorved der er opnået enighed om løn- og arbejdsvilkår frem i tiden. Der spørges derfor med større og større forundring af snart hele den danske befolkning: Hvad formål har disse strejker? For hver dag, der går, sker der et spild af værdier for den enkelte og for samfundet, et spild, som er ganske formålsløst og meningsløst.

Jeg må erkende, at det er vanskeligt for mig at finde nogen som helst fornuft i en fortsættelse af strejkerne under de omstændigheder, der nu foreligger. I det hele taget står det vist efterhånden klart for alle udenfor de snævraste organisationslederes kredse, at strejker og lockouter er forældede metoder at anvende i vort moderne samfund. På et tidspunkt, da samfundet har brug for hver enkelt borgers indsats for at udnytte alle foreliggende produktionsmuligheder for at øge eksporten og skaffe større indtægter til landet, er det aldeles uforvarsomt gennem strejker eller lockouter at standse erhvervslivet og lamme produktionen. Den form for lønafgørelser, hvor slige metoder bringes i anvendelse, hører en anden tid til og er ikke forsvarlige i et veludbygget demokratisk samfund som det, vi lever i. Mon ikke flere og flere er enige om, at det er uheldigt, at samfundet i en sådan situation ikke råder over et beredskab, som kunne bringes i anvendelse. Men mange af dem, der nu er så ivrige efter, at staten, folketinget, skal gribe ind, og ikke kan få det gjort hurtigt nok og stærkt nok, har ikke hidtil været så ivrige efter at få tilvejebragt et beredskab til brug for statsmagten i slige situationer.

Det glædede mig især at høre de nye toner i så henseende fra det ærede medlem hr. Aksel Møller. Jeg håber på, at vi i fællesskab kan arbejde for at finde frem til retningslinier, hvorved arbejdsoverenskomster og lønaftaler kan afgøres på et mere fornuftigt grundlag end det, vi har i dag.

Et af de forhold, som i disse dage har skabt en voldsom indignation i befolkningen — og jeg mener berettiget indignation — er standsningen af udleveringen af benzin og olie. Den måde at føre arbejdskamp på, at udvælge vilkårlige og tilfældige områder på arbejdsmarkedet og derved ramme landets borgere i deres erhverv uden hensyn til, om de pågældende har lod eller